

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania J. S.

od orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Mianowanych Urzędników Państwowych przy Ministerstwie Sprawiedliwości w Warszawie z dnia 12 stycznia 2009 r. ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 października 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 maja 2010 r.,

1. oddala zażalenie,

2. przyznaje adw. I. K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) powiększoną o przewidzianą stawkę podatku VAT od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił – przy zastosowaniu art. 424⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ § 1 k.p.c. – skargę odwołującą się J. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 31 marca 2009 r. wydanego w sprawie sygn. akt III A Po .../09 z uwagi na to, że

skarga ta została sporządzona osobiście przez skarżącą, bez zachowania obowiązującego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zastępstwa stron.

W zażaleniu na powyższe postanowienie ustanowiony z urzędu dla skarżącej adwokat domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości oraz orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W zażaleniu zarzucono niewłaściwe zastosowanie art. 424⁶ § 3 k.p.c. przez niewezwanie skarżącej do uzupełnienia braków formalnych skargi. W ocenie wnoszącej zażalenie niesporządzenie i niepodpisanie skargi przez fachowego pełnomocnika stanowiło brak formalny skargi, do uzupełnienia którego żaląca się powinna być wezwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu nie kwestionuje się zastosowania art. 87¹ k.p.c. w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji. Skarga ta – zgodnie z wyraźnym tego określeniem w art. 424⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 87¹ § 1 k.p.c. – powinna być wniesiona przez adwokata lub radcę prawnego, jeżeli strona nie ma kwalifikacji przewidzianych w § 2 tego przepisu.

Wynikające z art. 87¹ § 1 k.p.c. ograniczenie zdolności postulacyjnej stron w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym w odniesieniu do czynności procesowych, które wymagają uprzedniego podjęcia działań przed sądem niższej instancji, oznacza, że skargę może sporządzić i wnieść do Sądu Najwyższego tylko pełnomocnik procesowy strony, będący adwokatem lub radcą prawnym, natomiast nie może tego uczynić sama strona (chyba że jest jedną z osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c.). Niezachowanie wymogu przewidzianego w art. 87¹ k.p.c. nie jest brakiem formalnym, nie odnosi się do żadnego z warunków formalnych skargi, które są określone w art. 424⁵ § 2 k.p.c. Zgodnie z art. 424⁶ § 2 k.p.c. tylko warunki formalne, określone w art. 424⁵ § 2 k.p.c. podlegają przewidzianemu trybowi naprawczemu. Natomiast w odniesieniu do naruszenia art. 87¹ § 1 k.p.c. konsekwencje prawne określa art. 424⁶ § 3 k.p.c. nakazując odrzucenie skargi (por.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2009 r., II CZ 89/08 - LEX nr 527186).

Wobec powyższego nie budzi wątpliwości zasadność zastosowania w zaskarżonym postanowieniu art. 424⁶ § 3 k.p.c. i odrzucenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesionej przez żalącą się z naruszeniem art. 87¹ § 1 k

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, uznając bezzasadność zażalenia, postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 424¹² oraz art. 394¹ § 3 k.p.c. O zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu orzeczono w myśl § 19 w związku z § 13 ust. 2 pkt 2 i z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).